

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »

Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 18 MAART.

Notariale hervorming.

De cantonale notarissen hebben gisteren hunne zaak gewonnen voor de Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Het voorstel van M. Delehay, volgens hetwelk de notarissen in de gansche uitgestrektheid van hun arrondissement zullen kunnen instrumenteeren, is aangenomen door 58 stemmen tegen 40 en 3 onthoudingen.

Een koninklijk besluit van 16 maart, verdeelt het contingent der milicie voor 1875, als volgt: provincie Antwerpen, 1149 man; Brabant, 1963 id.; West-Vlaanderen, 1545 id.; Oost-Vlaanderen, 1912 id.; Henegauw, 2327 id.; Luik, 1428 id.; Limburg, 479 id.; Luxemburg, 538 id.; en Namen, 747 id. Te samen 12,000 man. Het contingent zal in elke provincie door de bestendige deputatie verdeeld worden tusschen de milicie-kantons, eensluitend het artikel 5 der wet.

De minister van oorlog heeft aan de bevelhebbers der verschillende korpsen verboden, de boeken aan te nemen, die hun voor de bibliotheek der regimenten worden aangeboden door het centraal comiteit van den Onderrichtsbond.

Dat is wel gedaan! Onze volksjongens zijn niet naar de kazern gezonden om geëndoctrineerd te worden door de afdeling der vrijmetselarij, welke men de *Ligue de l'enseignement* noemt.

Dat licht en die zedelijkheid kunnen onze jongens best missen!

Volgaarne, zegt de *Union de Charleroi*, kondigen wij de volgende regels af, die wij in eene briefwisseling uit Brussel vinden:

« Ik oordeel het goed, hier den raad, dien ik reeds aan onze lezers gegeven heb, te herhalen: dat het voorzichtig is, niet te haastig en aan te hoogen prijs met de socie-taeten van militaire plaatsvervangende eene overeenkomst aan te gaan, aangezien de heer minister van oorlog aankondigt, dat het getal der officieele vrijwilligers zonder ophouden aangroeit.

« Men hoopt dat, dit jaar, al de vragen voor de som van 1600 fr. zullen kunnen aanvaard worden. Te beter, zekerlijk! indien de ongelukkige vooruitzichten onzer tegenstrevers nog eens op dit punt gelogenstraft worden! »

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 321 koeien, 61 kalveren, 17 schapen, 140 vette varkens en 768 magere varkens.

L'indicateur breveté des chemins de fer pour le mois de mars est en vente chez M. COLLÉE, libraire, grand'place, 31, à Tongres. — Prix avec carte: 25 centimes.

BINNENLAND.

Het Hof van assisen van Luik, heeft de drie heshuldigen van Pieter Gillis vermoord te hebben, vrijdag vrijgesproken. Op het oogenblik dat de zitting geheven werd, kwam de weduwe van het slachtoffer, die zich onder de getuigen bevond, in de zaal gelopen en zich op de overtuigingsstukken wende, riep zij al kermende uit: « Pieter! Pieter! wie zal mij mijnen armen Pieter teruggeven? »

— Men schrijft uit Brussel:

Enige weken geleden had een behanger der hoofdstad een zijner werklieden met eene som van 500 francs naar de Bank gezonden; doch deze vond het veel geestiger met het geld naar Parijs te gaan en er eens goed vrolijk mede te zijn. Dezer dagen kwam die ontrouwe bediende terug in de hoofdstad, doch de politie was weldra van zijne komst verwittigd en hield hem aan op 't oogenblik dat hij in den Molière-schouwburg wilde treden.

— Men schrijft uit Doornik, 16 maart:

De beruchte Cornil zal waarschijnlijk eerstdaags voor de korrektionele rechtbank dezer stad verschijnen, welke hem den dag na zijne laatste ontsnapping, bij verzet veroordeeld had. Volgens men zegt is hij in verzet gekomen tegen dit vonnis, om in tegenstrijdigen zin geoordeeld te worden. Men meldt nog, dat Cornil gezegd heeft, dat het ter oorzak van zijn rumatism is, dat hij terug in de gevangenis is gekomen, en dat, zoohaast hij genezen zal zijn, hij er weer vandoor trekken zal.

— Een dagblad van Parijs meldt, dat er op de Belgische grens door de douanen eene volle lading honapartische brochuren zijn aangeslagen, die behendig verborgen waren in zakken plaaster.

— Te Washington is een wedstrijd van letterzeters gehouden. De eerste prijs, een gouden letterhaak, werd gewonnen door eenen zetter, die in 3 uren tijds 10,158 letters zette, zonder één fout te maken; de tweede, een zilveren letterhaak, werd gewonnen door de zetter, die in hetzelfde tijdverloop 9996 letters zonder fout zette.

BUITENLAND.

Nederland.

Te Utzen kwam een paar daag geleden eene vrouw dronken te huis en zette zich, met haar 2 jarig kind op den schoot, bij een vuur van gloeiende kolen. De kolendamp maakte haar bewusteloos en toen haar man te huis kwam, zag hij haar in vlam staan. Hij rukte het kind weg, welks kleeren reeds brandden, ook trachtte hij toen zijne vrouw te redden. Deze is echter aan de bekenen brandwonden gestorven; het kind is niet gedeerd.

Laatsleden woensdag des namiddags ten 4 uren 20 minuten, hebben te Dortmund, te midden van een plotselinge storm, drie aardshokken plaats gehad.

Frankrijk.

De acclimatatieuin van Parijs heeft gisteren een zwarte holoap ontvangen, welke een persoon van de kust van Afrika heeft medegebracht en die de levendigste nieuwsgierigheid opwekt. Dit dier meet enen meter 20 cent. het is goed getemd en van eene buitengewone zachtheid. Tijdens het verblijf van zijnen meester, den heer Capart, te Sierra Leone, vervulde dit dier in het huis den dienst van eenen oprichten knecht; hij groette de bezoekers, deed de deur open, leidde ze buiten en reikte hun hunnen hoed over. Men scheidt in voor Frankrijk.

De eerste dagen was het dier zeer ziek, maar het herstelde spoedig en een achttal dagen nadien, bracht hij zijnen tijd over op het dek en werd de vriend der matrozen. Den 7 februari laatst vaarde het schip in de golf van Gascogne; een kreet van schriek angst weerklonk. Die kreet werd geslaakt door mev. Capart. Men snelde toe en men vond haar bleek en ontsteld op het dek staan in de hoogte wijzende. Daar! daar riep zij, en zij wees naar het hoogste van eenen der masten. Tombouctou — dit is de naam van het dier — zat daar gerust met het kind van mev. Capart, dat slechts 8 maanden oud was. Hij wiegde het in zijne pooten en gaf het kind van tijd tot tijd een kleinen en zachten slag met zijne hand op de wang. Al de oogen der bemanning waren op het dier gevestigd. Moest men er achter klimmen of niet! Deed men het dan kon het dier verschrikken en het kind laten vallen; deed men het niet, wat zou dan gebeuren? Men was radeloos. Het dier liep heen en weder door de koorden en liet zich met zijnen staart aan eene koord hangen, terwijl hij het kind in de voorste pooten vasthield. De moeder slaakte een kreet, maar haar echtgenoot legde de hand op haren mond. Indien zij roept, dan zal hij verschrikken en ons kind laten vallen. Een hevige zeeslag deed den aap den mast loslaten; met eene ongehoorde behendigheid greep hij met de rechter hand eene koord vast, sprong op eene ladder en van daar op het dek. Het kind werd hem ontnomen. Het had geen letsel bekomen. Mev. Capart viel kwajals als men haar het kind in de armen gaf.

En schrikkelijk drama, dat de ergste gevolgen hadde kunnen hebben, bracht vrijdag laatst de gansche wijk Popincourt, te Parijs, in opschudding. Men ging zich aan tafel zetten voor het diner bij den heer B., fabrikant van gesneden houten voorwerpen, toen men gewaar werd dat de kassier en de kleine jongen die op den drempel speelden, verdwenen waren. Men riep ze, geen antwoord; men zocht en hoorde eindelijk de kreten van het kind, die van de eerste verdieping der fabriek kwamen waar de rondzagen staan. Men liep er heen, en toen men de deur opende, zag men het schriklijkste schouwspel dat men uitdenken kan. De kassier die schielijk zot geworden was, had het kind op de tafel van eene der zagen gelegd; hij hield het er met eene hand vast, terwijl hij met de andere de zaag deed draaien, die weldra het arme kind ging bereiken, want de knaap had geen macht meer om te worstelen. Men rukte het kind uit de handen van den zinneloze, die niets anders zegde dan: Levende plank, schoone uitslag! Men bond hem uit vrees voor verdere ongelukken, en gaf hem in handen van den commissaris.

Twee beenhouwersknechten keerden dezerdagen naar Angoulême weder met twee ossen, waarvan een ontsnapte tusschen de brug der Bécasse en Saint Projet. De os liep op den koer van den heer de la Revanchère, eigenaar te Saint Projet. Daar zat een grijsaard van 78 jaar. De os loopt er naar toe, scheidt hem op de hoornen en slingert hem naar omhoog. De arme grijsaard viel van eene hoogte van ongeveer vier meters. Maar de woede van het dier was nog niet gestild; het liep op

nieuw naar den ouderling en, hem op zijne hoornen nemende, wierp het hem in eenen pool, niet verre van daar. De grijsaard had de twee billen gebroken, en erge wonden over gansch het lichaam. Hij bezweek drie uren na dit verschrikkelijk ongeluk. De twee slachters der stad, aan wie de os toebehoort, hebben de weduwe een levenspensioen gemaakt.

Duitschland.

BISMARCK EN DE PAUS.

Dezer dagen hebben wij gesproken over het zenden eener nota van het gouvernement te Berlijn, aan dat van Victor-Emmanuel, ten einde den laatste aan te raden de waarborgwetten der politieke vrijheid van den Paus te herzien en in te krimpen. De heer von Bismark zou willen dat het hoofd der H. Kerk geene allocutien kon uitspreken, noch pauselijke bulls uitgeven. Hij wil niet dat de Paus zich tegen hem verzet, nu Victor Emmanuel, de bondgenoot van zijnen doorlichtigen meester, keizer Wilhelm, de bovenhand over den H. Stoel houdt.

Er is veel gedaan om het bestaan dier nota te logenstraffen; maar eindelijk moest hiervan worden afgezien. De nota hestaat, zegt de *Union* van Parijs, en de heer Visconti Venosta heeft er op beantwoord, in bewoordingen die niet aan den grootkanselier bevielen.

Hetzelfde dagblad zegt te mogen gelooven, dat zich het kortzigt ongeduld van den heer von Bismark hier niet bij bepaalde en dat hij de kwestie aan de verschillende mogendheden onderworpen heeft. De deitsche afgezanten doen hun best om het ding te doen gelukken; maar tot nu toe zonder goed gevolg.

De gouvernementen beginnen den grootkanselier te aanzien voor eenen slaapwandelaar, die zou willen dat iedereen in zijne onrust deelde.

Wie weet of hij vandaag niet bij Garibaldi wil beproeven om Victor-Emmanuel tot reden te brengen, evenals hij met Mazzini gedaan heeft, ietwat voor het jaar 1870 om, hetzelfde doel te bereiken?

De prins en de grootkanselier moet een des te grootere hekel tegen Rome koesteren, omdat de oude protestantsche partij in Pruisen begint te vinden dat de buitengewone macht welke de Pruisische Staat zich aanmatigt in zake van godsdienstige kwestien « alle palen te buiten gaat » vooral als die partij dit zelfs durft schrijven.

De *Kreis Zeitung* te Berlijn, het voornaamste dagblad der protestanten, heeft werkelijk een artikel geschreven, waarin wij het volgende lezen: « Het lot der Staten hangt al van hunne houding tegenover de Kerk. Dat is de reden waarom de overheersching van het Romeinsch keizerrijk verdwenen is, want dat was niet de heerschappij eener partij, maar die van den Staat.

« Het is onmogelijk zich die Staat voor te stellen zonder governmenteete alleenheerschappij. Hij besteedt dus de Kerk, om zijn eigen bestaan te verdedigen. Van dat oogenblik had dit bestaan geene reden meer. De Kerk betekende den aanvang van een nieuw tijdstip, een tijdstip van kristelijke beschaving, die slechts een eenige meester erkende in de Kerk. Die meester is door zijne wetten en zijn eenig en eeuwig recht boven alle Staten verheven.

« Indien er beproefd wordt de alleenheerschappij van den Staat te herstellen, kan dit niets zijn dan de werking eener partij. Het is onzen plicht het vaderland tegen eene dergelijke onderneming te beschermen, welke reeds mislukt is, nu 18 eeuwen geleden, tegenover de « uwig kristelijke waarheid.

« God alleen weet wat er van dien strijd van Duitschland zal worden. Hij heeft aan menschen en natien hun vrijen wil geschonken. Al hunne plannen, zoowel goede als kwade, leiden tot dit hetwelk God heeft voorbereid.

« Het is dus zichtbaar, dat de partij, die in ons vaderland het heidensch denkbeeld zou willen doen zegelpralen van de alleenheerschappij, den Staat rechtstreeks naar het onmogelijke wil drijven en nooit op de kerk de overwinning zal behalen.

« Wat moet prins von Bismark gedacht hebben bij het lezen dier regels, welke eene rechtstreeksche veroordeeling zijn van de gevolgdde politiek van Pruisen, tegenover de Kerk en hare getrouwste dienaars.

« De voorgenomen inhechteniseming van den bisschop van Munster, kon niet plaats hebben daar hij zich op reis begeven had. De bisschop vertoefte naar het schijnt, te Kleef in eene gemeente, die zonder priester is.

Engeland.

In den Zoölogischen tuin van den heer Morris Roberts te Birmingham, is woensdag middag de oppasser, die voor de leeuwen zorgt en de gewoonte heeft in het hok te gaan om een der leeuwen te voederen en te toonen hoe zeer hij hem onder bedwang heeft, door het dier tegen den grond geworpen, waarop de leeuw, ziende dat de oppasser de deur van het hok had opengelaten, brullend uit het hok sprong. De schrik onder het kleine aantal toeschouwers was ontzettend, doch ze waren gelukkig vlak bij de deur, die tot den tuintoegang geeft, en wisten te ontsnappen voor de leeuw hinderen kon. De oppasser sprong met eenen bezem, dien hij in de handen had, het hok uit en ging onverschrokken doch kalm naar den leeuw

toe, dien hij met den bezem zacht over den rug wreef, eene bewerking waar het dier veel van houdt.

Toen hij echter de manen begon te wrijven hopen de strik om den nek van het dier te werpen, toonde de leeuw door een hevige brullen, dat hem dit mislagnde en de oppasser begreep dat hij zijn leven had te redden. Hij geeft den bezem ter vernietiging aan het vertoornde dier over en rende naar de deur, die hij achter zich wist te sluiten, eer de leeuw met twee sprongen hem poogde te achterhalen. Een stuk vleesch werd nu met eene koord van het dak afgelaten en voor het ledige hok heen en weder bewogen, waarop de leeuw in het hok sprong om het vleesch te grijpen. Na eenigen tijd gelukte het den oppasser, door moed en groote vlugheid, het hok te sluiten voor de leeuw opnieuw eene wandeling begon.

Spanje.

ZEGERALEN DER CARLISTEN.

Een telegram uit San Juan de Luz, 16 maart, deelt de volgende belangrijke berichten mede:

« De hoogten van San Cristobal en Esquinza, versterkt door de Alfonsisten, zijn door de Carlisten met de bajonnet veroverd.

« De doortocht der Carlisten in Asturië is verzekerd.

« Generaal Egana heeft gisteren de positiën van generaal Lomo, te Oria aangevallen. Er wordt een nieuw gevecht verwacht nabij Ramales.

« De hoogten van San Cristobal en Esquinza zijn genomen.

« Om die positiën te bemachtigen had het nieuw gouvernement al zijne krijgsmacht samengetrokken, moesten de generaals Laserna, Primo de Rivera en Moriones toevlucht nemen tot list en overmacht, om de Carlisten te dwingen achteruit te trekken uit Carrascal en Puente la Reyna.

« Door het verlaten dier laatste positie ter uitzondering van het fort Santa Barbara, vielen ook den Monte Esquinza en San Cristobal in de macht der alfonsistische generaals; maar zij leerden ten hunnen koste dat een stap verder met de mogelijkheid gepaard ging, hun geheelen ondergang te bewerken.

« Wijs en voorzichtig hielden de Alfonsisten zich dus tevreden met de behaalde voordeelen, en heel Europa weerklonk van den naderenden ondergang der carlistische revolutie!

« Monte Esquinza en Monte San Cristobal werden met groote kosten in onneembare vestingen herschapen, even als Tafalla, waar vroeger 't hoofdkwartier van den generaals staf was opgeslagen.

« Zoodra die vestingen voltooid waren, moesten de operatiën tegen don Carlos met kracht hernomen worden, zelfs zou don Alfonso een tweede maal het opperbevel in handen nemen, en aan Europa toonen, dat eene eerste neerlaag niet voldoende was om zijnen troon aan 't wankelen te brengen.

« Vandaag zijn al die berekeningen tot niet vervlogen. San Cristobal en Monte Esquinza werden niettegenstaande hunne faam van onneembaarheid, door don Carlos dapperen, stormerhand genomen en gingen voor don Alfonso verloren.

« De pogingen van generaal Villergas, om het inrukken der Carlisten in Asturië tegen te houden, het aanleggen eener brug over den Orio door generaal Lomo, schijnen niet gelukkiger geweest te zijn voor de alfonsistische generaals, dan hunne pogingen rond Estella.

« Alles, tot zelfs het verraad van generaal Cabrera werkt mede, om de zaak van don Carlos te versterken!

Politiek overzicht.

Schrikkelijke beproevingen worden voor de Kerk van Duitschland aangekondigd. Von Bismark is geneigd om de vervolging en het geweld tegen de bisschoppen en de geestelijkheid zoo ver mogelijk te drijven. Niets zal hem in zijne woede tegen den katholieken godsdienst terughouden!

« Volgens zeer gegronde vermoedens, zal men in Pruisen veel verder gaan dan in Zwitserland. Niet alleen zullen de bisschoppen uit hun bisdom en de pastours uit hunne parochie gejaagd worden maar de eenvoudige burgers ook zullen vallen onder den slag der afschuwelijke wetten, wier onrechtvaardigheid en geweld de ongelukkigste dagen van Engeland zullen herinneren....

« De Paus heeft den 2 juli eene breve aan het episcopaat van Duitschland gezonden, waarin goedgekeurd wordt de verklaring, door de bisschoppen gezamenlijk gegeven naar aanleiding van de depeche der Deutsche regering over de kiezing van den Paus.

« Te Rome voorziet men, dat nieuwe pogingen door Von Bismark zullen gedaan worden bij het Italiaansch gouvernement om den Paus de vrijheid van het woord te benemen.

« Pius IX verwacht zich inderdaad aan nieuw geweld. Hij heeft er zinspelingen op gemaakt in eene toespraak, verleden week tot de leerlingen van het Pius-seminarie gericht, die hem eenen kelk hadden aangeboden. Zijne Heiligheid heeft gezegd, dat « deze kelk als een zinnebeeld der droefheden was, die nog ten einde niet zijn, maar nog sterker en geweldiger zullen worden; » de H. Vader voegde er echter bij: « wij zullen dezen bitteren kelk niet alleen moeten drinken, maar de vervolgers der Kerk zullen er ook hun deel in hebben. »